

۳۲

گنجینه

گزیده بیانات آیت‌الله عابدینی

در برنامه تلویزیونی سروش آسمانی

۲۹ اسفند ماه ۱۳۹۹

سازمان مجامع فقیهین

اشاره

نشریه ذکر جمعه با هدف انتشار گزیده بیانات آیت‌الله عابدینی، نماینده محترم ولی فقیه در استان و امام جمعه قزوین، جمعه هر هفته به صورت الکترونیکی از طریق شبکه‌های اجتماعی ستاد نماز جمعه منتشر می‌گردد.

لازم به ذکر است متن بیانات امام جمعه محترم، با حذف و اضافات و ویرایش همراه است و سعی شده است جهت مطالعه و بهره‌جویی هرچه بهتر مخاطبین گرامی، اهم محورها ارائه گردد.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

تبریک به مناسبت میلاد امام سجاد علیه السلام و فرارسیدن نوروز

میلاد نور و رحمت، میلاد دعا و ارتباط با خدا،
میلاد یادگار کربلای اباعبدالله الحسین علیه السلام
و رسالت مدار آن حماسه بزرگ، حضرت امام
زین العابدین علیه السلام را تبریک عرض می‌کنم که
فرزند ایشان، امام باقر علیه السلام، فرزند مشترک دختر
امام حسن علیه السلام و پسر امام حسین علیه السلام است.

امامان ما بعد از امام زین العابدین علیه السلام همه، فرزندان مشترک این دو امام علیهم السلام هستند. در آستانه سال نو هستیم. سال نو را هم تبریک عرض می‌کنم. از خدای متعال می‌خواهیم همان طور که عالم طبیعت را متحول می‌کند، دل‌ها و جان ما را هم متحول بکند. همان طور که عالم نو می‌شود، ما هم نو بشویم. همان طور که زمین به زیبایی گل‌ها آراسته می‌شود، اخلاق، رفتار، باطن و ظاهر ما به عنایت خدای متعال و به همتی که خدا زمین‌هاش را در همه بندگان فراهم کرده، نو بشود و در فضای زیبای معنویت، محبت، دوستی، صلح و رحمت و همه زیبایی‌ها زندگی کنیم؛ ان شاء الله.

با نوشدن طبیعت هماهنگ شویم

وقتی که خدا بنا را گذاشته که عالم نو بشود، ما باید همت کنیم که از این قافله اهل تحول

و اهل نوشدن جا نمانیم و عقب نمانیم. درختان نو می‌شوند؛ ما که تأثیرپذیری مان از درختان نباید کمتر باشد. کوه و دشت و بیابان را نگاه می‌کنیم که لباس نو می‌پوشند، عطر نو از آن‌ها در عالم انتشار پیدا می‌کند، زیبایی و جلوه جدید پیدا می‌کنند. ما که از خاک و سنگ سخت‌تر نیستیم؛ بنابراین مهم‌ترین کاری که می‌توانیم عملاً در آن ورود پیدا بکنیم، این است که هماهنگ باشیم با آنچه که خدا آفریده است. خدا دلش می‌خواهد ما هم نو باشیم. همه این‌ها در اختیار ماست. خدا فرمود:

﴿وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَثِيرٌ سَحَابًا فُسُقْنَاهُ
إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
كَذَلِكَ النُّشُورُ﴾^۱

۱. خداست که بادهای فرستاد تا ابری را برانگیزند، پس ما آن را به سوی سرزمین مرده راندیم و زمین را پس از مردگی اش به وسیله آن زنده کردیم؛ زنده شدن مردگان هم این گونه است (فاطر: ۹).

این خداست که بادها را می‌فرستد و به وسیلهٔ بادها، ابرها به حرکت درمی‌آیند. این ابرها به شهرهای مرده می‌رسند. شروع می‌کنند به باریدن و زمینی را که حالت مردگی به خود گرفته است، زنده می‌کنند. بعد یک نتیجه‌گیری زیبا: «كَذَلِكَ النُّشُورُ»؛ ای انسان تو هم همانی؛ یعنی اگر عمر این دنیایی تو تمام شود، در شرایطی قرار می‌گیری که درختان و دانه‌های گیاهی در زمستان در آن شرایط هستند.

بهار؛ درس معادشناسی خدای متعال

وقتی که بهار می‌شود، همهٔ عالم می‌شود رستاخیز. این رستاخیز، بعد از مرگ انسان، برای انسان هم هست. خدای متعال این درس زیبای معادشناسی را با کمترین کلمات، البته به صورت تصویری به ما می‌دهد. عالم را به ما نشان می‌هد، زمستان و فروختگی،

خواب بودن و مردگی زمین را تصویر می‌کند
و بهار رستاخیز را به ما نشان می‌دهد. بعد
می‌فرماید: «كَذَلِكَ النُّشُورُ»:

این بهار نوز بعد برگ‌ریز هست برهان بر وجود رستاخیز
در بهاران رازها پیدا شود هرچه خورده است این زمین رسوا شود
رازها را می‌کند حق آشکار چون بخواهد رُست، تخم بد مکارا

چقدر برهان آشکاری است. هر بذری که در
خاک رفته، آشکار می‌شود و معلوم می‌شود
که در دل زمین این چیزها بوده است. تو که
می‌دانی هیچ چیزی از بین نمی‌رود و هر بذری
که روی زمین است در بهار خودش را نشان
می‌دهد. اگر خار بکاری، خار می‌روید و اگر
گل بکاری، گل رویش می‌کند. پس همه از خدا
بخواهیم که گل بکاریم و جامعه‌ای گلستان
درست کنیم. خانواده‌هایمان فضای گلستانی
داشته باشند، جامعه و مملکتمان گلستان

شود و ان شاء الله با ظهور منجی عالم بشریت، همه عالم گلستان شود، ظلم‌ها برچیده شود، بساط جنگ‌ها و خونریزی‌های قدرت‌مداران بدون حکمت و عقل برچیده شود و مردم روی آسایش و آرامش را در پرتو انوار الهی و قرآن کریم ببینند.

در حدیث به نقل از رسول اکرم صلی الله علیه و آله آمده است: «اذا رأیتم الربیع فاکثروا ذکر النشور.»^۱ بهار یک کتاب بسیار خواندنی و تأثیرگذار است. بهار طبیعت کتابی است که به قول سعدی هر ورقش معرفت کردگار است.^۲ این مبالغه نیست، واقعیت است. بنابراین وقتی بهاران فرامی‌رسد، زیاد به یاد رستاخیز باشید، چون رستاخیز را با بهار می‌توان خوب فهمید. چقدر آیات قرآنی هستند که

۱. هروقت بهار را دیدید، بسیار از قیامت یاد کنید (فخر رازی، مفاتیح الغیب، ج ۱۷، ص ۱۹۴).

۲. اشاره به این بیت از سعدی: «برگ درختان سبز در نظر هوشیار/ هر ورقش دفتری است معرفت کردگار»؛ نک: غزلیات سعدی.

کمک می‌کنند تا ما مرگ را خوب بفهمیم. مرگ وحشتناک نیست، خیلی شیرین است.

تعقل؛ معیار بهره‌مندی از نعمت‌ها و برکات الهی

﴿وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ آيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾^۱

خداوند می‌فرماید ما رزق شما را از آسمان نازل می‌کنیم. در جاهای دیگر قرآن هم فرموده است: ﴿وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ﴾^۲.

رزق شما در آسمان‌هاست. همچنین فرموده است که همه چیز از آسمان‌ها نازل می‌شود. خزائن هرچیزی نزد خدای متعال است:

۱. و در رفت و آمد شب و روز و آنچه را از رزق و روزی [چون باران و برف] از آسمان نازل کرده و به وسیله آن زمین را پس از مردگی اش زنده کرده است، و در گرداندن بادها [از سویی به سویی] برای مردمی که تعقل می‌کنند، نشانه‌هایی است (جاثیه: ۵).

۲. و رزق شما و آنچه به آن وعده داده می‌شوید، در آسمان است (ذاریات: ۲۲).

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ﴾^۱

ما به اندازه لیاقت‌ها و شایستگی‌ها برای شما نازل می‌کنیم. این شایستگی همان «تعقل» است. در بعضی آیات «تفکر» آمده است. هرچقدر از تفکرمان استفاده کنیم، مشمول رزق معنوی و آسمانی می‌شویم. هرچقدر عقلمان را به کار بگیریم، دانش و فهممان افزایش پیدا می‌کند و جانمان با ملکوت ارتباط برقرار می‌کند و روشن می‌شود. هرچقدر اعمال صالح انجام بدهیم، رزق مادی‌مان هم افزایش پیدا می‌کند. آیه ۹۶ سوره مبارک اعراف که فرمود:

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾^۲

۱. و هیچ چیزی نیست مگر آنکه خزانه‌هایش نزد ماست، و آن را جز به اندازه معین نازل نمی‌کنیم (حجر: ۳۱).

۲. و اگر اهل شهرها و آبادی‌ها ایمان می‌آوردند و پرهیزکاری پیشه می‌کردند،

به ما می‌فرماید مردم در جوامع انسانی و در شهر و روستا، در همه زمین‌ها، در تعامل و رفتاری که با هم دارند و ارتباطی که با خدا و خانواده‌هایشان (پدر و مادر و فرزندان) دارند، اگر اهل ایمان و تقوا باشند؛ یعنی کارهایشان را با ایمان، تقوا، قرآن و امر و نهی خدا هماهنگ کنند، خدا قول داده است که ما برکاتمان را از آسمان و زمین به روی آن‌ها می‌گشاییم؛ از زمین برکت می‌جوشد و از آسمان برکت می‌ریزد. این قول خدای متعال است.

دعوت به تعمق در آثار رحمت الهی

در سوره مبارک روم، آیه ۵۰ فرمود:

﴿فَانظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

یقیناً [درهای] برکاتی از آسمان و زمین را بر آنان می‌گشودیم؛ ولی [آیات الهی و پیامبران را] تکذیب کردند، ما هم آنان را به کیفر اعمالی که همواره مرتکب می‌شدند [به عذابی سخت] گرفتیم (اعراف: ۹۶).

شَيْءٍ قَدِيرٌ^۱!

می‌خواهیم بفهمیم رحمت خدا چیست. رحمت خدا آثاری دارد. آثارش یکی این خاک است که خدا هماهنگ با آب آفریده است، این آب و خاک است که خدا هماهنگ با اکسیژن و هوا آفریده است. این آب و خاک و باد و اکسیژن است که خدا این‌ها را هماهنگ با دانه و ریشه و آن چیزی که شما نیاز دارید، آفریده است. خدا می‌فرماید به همین روند نگاه کن. «فَانظُرْ» یعنی سرسری و سطحی نگاه نکن و عمق مسائل را ببین. فکر کن چطور می‌شود که این ابر برمی‌خیزد و باران می‌بارد، زمین منتظر این باران است، بهار به وجود می‌آید و گیاهان منتظر ریزش رحمت خدا هستند. این‌ها همه، زنجیره‌ای هستند

۱. پس با تأمل به آثار رحمت خدا بنگر که چگونه زمین را پس از مردگی اش زنده می‌کند؛ بی تردید این [خدای قدرتمند] زنده کنندهٔ مردگان است و او بر هر کاری تواناست (روم: ۵۰).

که پشت سر هم اتفاق می‌افتند. ما می‌توانیم این زنجیره را به هم بزنیم یا آن را فعال کنیم؛ ما آدمیزادیم. اگر تقوا و ایمان داشته باشیم، خدای متعال روند این زنجیره را روان می‌کند، راحت می‌چرخد و لطف و رحمت خدا فراوان می‌شود. آیه ۹۶ سوره اعراف این پیام را دارد.

گناه و معصیت؛ عامل اختلال آشکار و پنهان در چرخه رحمت الهی

اما اگر گناه و معصیت کنیم و دنیا را ظلم فرابگیرد، باعث می‌شود که این روند مختل شود. بعضی از این اختلالات را راحت می‌بینیم؛ مثلاً طبیعت را به آتش می‌کشیم و هوا آلوده می‌شود؛ در حق آب‌ها ظلم می‌کنیم و باتلاق‌ها و دریاچه‌ها را می‌خشکانیم، ریزگردها به جانمان می‌افتد. یعنی این روند زیبای طبیعت الهی را خراب می‌کنیم که کار حرام است. اگر

باعث شویم دریاچه‌ای بخشکد، کار حرام انجام داده‌ایم. آب‌های زیرزمینی را برداشت کرده‌ایم و خاک و آب را به باد داده‌ایم. هم فرونشست زمین داشته‌ایم، هم آبمان آلوده شده، هم ذخایر ده‌ها و صدها سال آینده را مصرف کرده‌ایم و فقیر مانده‌ایم. این‌ها گناه و حرام است. وقتی این حرام‌ها را مرتکب می‌شویم، مجازاتش را هم می‌بینیم. بعضی از حرام‌هایی که ما مرتکب می‌شویم، مجازاتش خیلی واضح و روشن است و دیده می‌شود، بعضی‌ها ممکن است به این وضوح نباشد. باید به آیات قرآن نگاه کنیم و مجازات‌هایی را که خدای متعال در خصوص آن‌ها بیان می‌کند، ببینیم.

خداوند می‌فرماید دیدید چگونه خدا زمین مرده را زنده می‌کند؟ شاید به چشم ظاهر دیدید، آیا فکر کرده‌اید؟ سلسلهٔ مسائلی را که اتفاق می‌افتد، ملاحظه کرده‌اید؟ همان

خدایی که این کار را کرده، مردگان را هم زنده می‌کند. او هر کاری را می‌تواند انجام دهد. تعقل و تفکر را باید برای درک این زیبایی‌ها در این مدرسهٔ زیبای طبیعت که با هر گلی آراسته می‌شود، به کار گرفت ان شاء الله.

مؤمن بودن مقیداتی دارد

وقتی کسی ایمان می‌آورد، یعنی نامش را در مدرسهٔ خدا، قرآن و دین خدا ثبت می‌کند و دانش‌آموز مدرسهٔ دین و سرباز پادگان خدا می‌شود. جوانی که سربازی نرفته، موهایش را هر جوری که دلش خواست می‌گذارد و کسی کاری به او ندارد. ایرادی هم به او نمی‌گیرند و هر لباسی دلش خواست می‌پوشد؛ ولی وقتی که به خدمت نظام مقدس سربازی می‌رود، امتیازاتی می‌گیرد و مقرراتی را هم می‌بایست رعایت کند. در پادگان خدا و در

نظام مقدس سربازی یا عزیزان نظامی و ارتشی و برادران عزیز و گرامی پاسدار، هرکدام در محیط خودشان مقررات و مقیّداتی دارند که به آن عشق می‌ورزند و با آن زندگی می‌کنند. بنده دانش‌آموز نیستم و می‌توانم هرجوری در خیابان بچرخم؛ ولی وقتی که به مدرسه رفتم، مدرسه به من می‌گوید باید شکل لباس، آرایش موها و رفتار این‌ها باشد، ساعت فلان باید سر کلاس نشسته باشی. خدای متعال وقتی که به انسان شرف ایمان را می‌دهد و ایمان را از او می‌پذیرد، می‌گوید حالا که دانش‌آموز مدرسهٔ ایمان شدی، باید برای حفظ شئونات ایمان، این ویژگی‌ها را داشته باشی. من با تو معاملهٔ یک مؤمن را می‌کنم:

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعُودًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ

وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ
فَأَسْتَبْشِرُوا بَبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١﴾

اما نگفت که **إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنْ الْكَافِرِينَ**.
برای کافران یک مقررات دارد و برای مؤمنان
مقررات دیگری. کافران در دنیا می‌خورند، لذت
می‌برند و کیف می‌کنند؛ مثل چهارپایان. بعد
هم جهنم منتظر آن‌هاست.

بهره‌مندی ظاهری کافران در زندگی دنیا

به قول قرآن کریم:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ

۱. یقیناً خدا از مؤمنان جان‌ها و اموالشان را به بهای آنکه بهشت برای آنان باشد،
خریده؛ همان کسانی که در راه خدا پیکار می‌کنند، پس [دشمن را] می‌کشند و
[خود در راه خدا] کشته می‌شوند [خدا آنان را] بر عهده خود در تورات و انجیل
و قرآن [و عهده بهشت داده است] وعده ای حق؛ و چه کسی به عهد و پیمان‌ش
از خدا وفادارتر است؟ پس [ای مؤمنان!] به این دادوستدی که انجام داده اید،
خوشحال و شاد باشید؛ و این است کامیابی بزرگ (توبه: ۱۱۱).

مَثْوَى لَهُمْ^۱.

خدا هم ممکن است اینجا سفرهٔ آن‌ها را به هم نریزد و کاری به آن‌ها نداشته باشد. مشابه همین را راجع به جان دادن داریم. ممکن است مؤمنی به سختی جان بدهد؛ برای اینکه ممکن است کارهایی کرده باشد که خدا می‌خواهد همین جا با او تسویه کند. ممکن است کافری به آسانی جان بدهد؛ برای اینکه او هم کارهای خوبی کرده که خدا همین جا با او تسویه می‌کند. این‌ها را باید با هم دید. اگر این‌ها را با هم ببینیم هیچ شبهه‌ای باقی نمی‌ماند، خیالمان راحت می‌شود و نظم حکیمانۀ خدا را با همهٔ وجود احساس می‌کنیم. اگر کسی نگاه سطحی به دین داشته باشد، ممکن

۱. بی‌تردید خدا کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده‌اند، در بهشت‌هایی که از زیر [درختان] آن نهرها جاری است درمی‌آورد، و در حالی که کافران همواره سرگرم بهره‌گیری از [کالا و لذت‌های زودگذر] دنیای اند و می‌خورند، همان‌گونه که چهارپایان می‌خورند و جایگاهشان آتش است (محمد: ۱۲).

است گمراه هم بشود؛ مثلاً فکر می‌کند که چرا زمین‌های صهیونیست‌ها حاصلخیز است؛ زمینی که غصب کرده‌اند و مال دیگران است و در آن کشت و کار می‌کنند. اما باید بداند که خدا با همان وضعیت آن‌ها را مجازات کرده و همین الآن هم دارد مجازات می‌کند؛ برای اینکه یک صهیونیست نداریم که در سرزمین‌های اشغالی یک شب با خیال راحت بخوابد: استرس، دلهره، وحشت، آینده مبهم و ترس از آن روزی که ان شاء الله شَم ستوران و غرش موشک‌های مقتدر فلسطین و لبنان و کشورهای اسلامی بر سرشان خواهد بارید که خیلی هم طول نخواهد کشید. این‌ها همه این‌ها را کم‌کم دارند احساس می‌کنند؛ بنابراین می‌چرند و می‌خورند. لذت ظاهری می‌برند؛ اما آسایش و آرامش معنوی به هیچ وجه ندارند. خودشان هم می‌دانند که این‌طور است.

نسبت دادن نحوست به ماه و سال

خیلی وقت‌ها ما آدم‌ها عادت داریم که تقصیرهایمان را به گردن نزدیک‌ترین آدمی که دوروبرمان داریم، بیندازیم. یا به گردن آدم‌ها می‌اندازیم یا به گردن اشیا، موجودات، طبیعت و عالم. مثلاً می‌گویند «۱۳» نحس است. «۱۳» نحس نیست، کارهای ما گاهی نحس می‌شود: دروغ و خرافات نحس است؛ همان خرافاتی که راجع به «۱۳» ذهن ما را آلوده کرده، نحس است. ظلم و نفاق نحس است. وعده‌هایی که عمل نمی‌شود نحس است. حرف‌های بیجا و بی‌ربط گفتن نحس است. مثلاً یک رجل سیاست‌باز (من معمولاً به این‌ها نمی‌گوییم سیاست‌مدار)، یعنی سوءاستفاده‌کننده از فرصت‌های آن‌چنانی، باعث شد زمینه‌هایی فراهم شود و مردم به فقر و فلاکت و گرفتاری مبتلا شدند و سختی‌ها

کشیدند. حالا یک دفعه پیدا شده و مثل اینکه خود را مُصلِح می‌داند. پیشنهاد می‌دهد که باید این کار را بکنیم و آن کار را بکنیم و باید از مردم عذرخواهی کنیم.

خب تو عذرخواهی کن که مردم را گرفتار کردی، از اعتماد مردم سوءاستفاده کردی و مردم را به اشتباه انداختی. این رفتار منافقانه نحس است.

خدا منشأ هر خیری است و نحسی نتیجه انسان

اگر کسی به دنیا نگاه کند، خدا دنیا را نحس نیافریده است. دنیا تجلی اسماء‌الله و تجلی رحمت خداست. آب و باد و باران و هوا، هرچه که نگاه می‌کنیم، از ناحیه خداست. فرمود:

﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾^۱.

۱. [ای انسان!] آنچه از نیکی به تو رسد، از سوی خداست و آنچه از بدی به تو رسد،

هر نحسی از خود آدم‌ها و هر خیر و خوبی از خدا نشئت می‌گیرد. پس آنچه که خدا برای ما آورده، مثل سال و ماه، نحس نیستند. این‌ها ظرف‌های پاک و طیب و طاهری هستند که خدا آفریده است. اینکه مادر ظرف روز، لحظه‌ها، برنامه‌ها، روابط اجتماعی و ظرفیت زبان، نگاه، فکر و نقشه‌هایمان چه چیزی می‌ریزیم، مهم است. یک موقع سم می‌ریزیم، می‌شود «نحس». یک موقع عطر و گلاب می‌ریزیم، می‌شود «برکت و رحمت». بنابراین جهان و زمین و زمان را مقصر ندانیم. اگر صداقت داشته باشیم، همه چیز درست می‌شود و اگر ایمان داشته باشیم، همه چیز سر جای خودش قرار می‌گیرد.

از سوی خود توست. و [ای پیامبر! از نیکی‌هایی که از سوی ماست اینکه] تورا برای مردم به پیامبری فرستادیم، و گواه بودن خدا [بر پیامبری تو] کافی است (نساء: ۷۹).

خطاب به دولت

مثلاً مسئول ارشد نظام اجرایی گفته است: «دولت هم بلد است و هم قادر است به خوبی این تحریم را پایان دهد.»^۱ خب خدا پدرت را بیامرزد که حرف به این زیبایی گفتی. چرا نمی‌کنید و چرا نکردید؟ شما که قرار بود «صدروزه»^۲ مشکل اقتصادی مردم را حل بکنید. الآن از این هشتاد، نود روز باقی مانده استفاده کنید و بعضی مشکلات خیلی پیش‌پا افتاده را حل کنید؛ اصلاً نمی‌خواهد اساساً مشکل اقتصاد را حل کنید. شما هر وقت آمدید مشکل اقتصاد را حل کنید، اقتصاد مشکل پیدا کرد. خواستید مشکل روابط خارجی را حل

۱. حسن روحانی، سایت پرزیدنت.آی آر، ۲۷ اسفند ۱۳۹۹:

<http://www.president.ir/fa/120217>

۲. اشاره به سخنان رئیس جمهور در ۷ خرداد ۱۳۹۲؛ برای آگاهی بیشتر نک: حسن روحانی، «وعده ۱۰۰ روزه رئیس جمهور دقیقاً درباره چه بود؟» سایت باشگاه خبرنگاران جوان:

<https://www.yjc.ir/fa/news/6041858>

کنید، بدتر کردید. تحریم‌ها به شدت افزایش پیدا کرد و به شدت محکم شد. زندگی مردم را گره زدید. پس لطفاً دیگر از این حرف‌ها نزنید و نگویید ما بلدیم، ما قادریم و ما می‌توانیم. شما نه بلدید، نه می‌توانید و نه می‌خواهید! شما تا حالا هرچه گفتید، به نفع دیگران گفتید؛ به نفع مردم نگفتید. سیره و سنت پیغمبر صلی الله علیه و آله و آل پیغمبر علیهم السلام را نادیده گرفتید و دست تکی‌گری به سوی اجانب دراز کردید. می‌خواهید به عزت و اقتدار ملت آسیب برسانید؛ ولی خدا نمی‌گذارد به عزت و اقتدار این ملت، به برکت خون شهیدان و به استقامت خانواده شهدا آسیب برسد. شما خیلی همت کردید که آسیب برسانید؛ اما خدا این نظام را حفظ کرد. ان شاء الله در سال نو هم با عزت بیشتر و اقتداری نمایان‌تر، شاهد موفقیت‌ها و پیروزی‌ها و روی کار آمدن دولت

انقلابی، جوان، خدامحور، ولایت‌مدار و با صداقت و ایمان باشیم تا مردم بتوانند روی خوش زندگی را ببینند.

حدیثی از امام سجاد علیه السلام به مناسبت میلاد ایشان

مهم‌ترین مناسبت امروز، میلاد حضرت امام زین‌العابدین، سیدالساجدین علیه السلام است. تبریک عرض می‌کنم و هدیه‌ای از امام زین‌العابدین علیه السلام، خدمت عاشقان و علاقه‌مندان خاندان عصمت و طهارت علیهم السلام تقدیم می‌کنم. مرحوم ابن بابویه در کتاب شریف خصال این حدیث شریف را از آن حضرت نقل کرده است که فرمود:

أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَمَلٌ إِسْلَامُهُ وَ مُحَصَّتْ عَنْهُ ذُنُوبُهُ وَ لَقِيَ رَبَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ وَ هُوَ عَنْهُ رَاضٍ مَنْ وَفَى لِلَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ بِمَا يَجْعَلُ عَلَى نَفْسِهِ لِلنَّاسِ وَ صَدَقَ لِسَانُهُ مَعَ النَّاسِ وَ اسْتَحْيَا مِنْ

كُلِّ قَبِيحٍ عِنْدَ اللَّهِ وَ عِنْدَ النَّاسِ وَ حَسَنَ خُلُقُهُ
مَعَ أَهْلِهِ.^۱

چهار چیز اگر در زندگی انسانی باشد، اسلامش کامل می‌شود و گناهانش زدوده می‌شود؛ پاک و طاهر، دارای اسلام مورد تأیید امام سجاد علیه السلام. وقتی هم که خدا را ملاقات می‌کند، خدا از او راضی است:

يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً
مَرْضِيَّةً فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَادْخُلِي جَنَّتِي.^۲
چقدر مهم است که خدا راضی است.

۱. چهار چیز است که در هر کس باشد اسلام او کامل است و گناهانش پاک می‌شود و پروردگارش را در حالی که از او راضی است ملاقات می‌کند: کسی که به خاطر خدا به آنچه که در برابر مردم تعهد کرده است وفا کند، زبانش با مردم راست باشد، از هر کاری که نزد خدا قبیح است شرم نماید و اخلاقش با خانواده اش نیکو باشد. (محمد بن علی بن حسین بن بابویه قمی (شیخ صدوق)، الخصال، ج ۱، ص ۲۲۲).

۲. ای جان آرام گرفته و اطمینان یافته! (۲۷) به سوی پروردگارت در حالی که از او خشنودی و او هم از تو خشنود است، بازگرد (۲۸) پس در میان بندگانم درآی (۲۹) و در بهشتم وارد شو (۳۰)؛ (فجر: ۲۷ تا ۳۰).

۱. وَفِي لِيْلِهِ عَزَّوَجَلَّ بِمَا يَجْعَلُ عَلَي نَفْسِهِ لِلنَّاسِ:

یکی این است که نسبت به آنچه خدا به عهده او برای مردم گذاشته، وفادار باشد. خدا به او گفته تو مدیرکل اداره‌ای هستی، این اداره هم قرار است این نوع خدمات را به مردم برساند. تو وزیر یک وزارتخانه هستی و قرار است برای آسایش و آرامش مردم این‌گونه خدمات و فعالیت‌ها را داشته باشی. تو رئیس‌جمهور هستی. سوگند یاد کردی، قرار گذاشتی و به مردم قول دادی. باید برایشان کارهایی را انجام بدهی. تو پدر خانواده هستی و برای عائله‌ات باید این رفتار را داشته باشی. تو مادر این خانواده هستی، باید در مدیریت داخلی نظام خانواده این تأثیر را داشته باشی. تو یک طلبه هستی، آیا توانستی و خواستی که وظیفه‌ات را انجام بدهی؟ مجموع این انجام وظایف،

می‌شود یک جامعه متری و یکی از چهار رکنی است که امام سجاد علیه السلام فرمودند. باعث می‌شود دین (اسلام) کامل شود، گناهان زدوده شود و خدا از انسان راضی باشد.

۲. وَ صَدَقَ لِسَانُهُ مَعَ النَّاسِ:

دوم فرمودند که با مردم از سر صدق و صفا برخورد کند؛ یعنی راستی و درستی در رفتارش باشد:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾^۱.

ما این همه پیشوایانی داشتیم که خورشید عالم صداقت‌اند. ما هم باید از نور آنها استفاده کنیم و با همان سبک و سیاق صداقت، بگوییم، بشنویم و زندگی کنیم و با مردم تعامل صادقانه داشته باشیم.

۱. ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از خدا پروا کنید و با صادقان باشید [صادقانی که کامل‌ترینشان پیامبران و اهل بیت رسول بزرگوار اسلام هستند]. (توبه: ۱۱۹).

۳. **وَإِسْتَحْيَا مِنْ كُلِّ قَبِيحٍ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ النَّاسِ:**

از هر چیز قبیحی که خدا و مردم آن را قبیح می‌دانند، حیا کند. فطرت آدم‌ها قُبْحِ بدقولی، دروغ و ظلم را می‌فهمد. خدا هم که به این‌ها «قبیح» گفته است. از اینکه مرتکب قبیح شود، حیا کند. برایش عادی نشود که دروغ بگوید و بدقول باشد. ظلم کردن برایش عادی نباشد. دست در جیب بیت‌المال بردن و هر بدی دیگر عادی نباشد. قبیح نباید عادی بشود.

۴. **وَ حَسَنَ خُلُقُهُ مَعَ أَهْلِهِ:**

مخصوصاً در این دوران بیماری کرونا، محدودیت‌های مسافرت و محدودیت‌های رفت‌وآمد که حتماً باید رعایت کنیم. به چیزهایی که تشخیص داده‌اند و گفته‌اند نباید ورود کنیم، دقت کنیم. به همدیگر رحم

کنیم. این‌ها مهم است. علی‌القاعده این روزها مناسبت‌های ما همین چیزهاست؛ مخصوصاً در بازار، مردمی که می‌آیند، خیلی از کالاها را نگاه می‌کنند و رد می‌شوند. حواسمان باشد. کسانی که تمکن مالی دارند، همین فعالیت‌های مواساتی خیلی جاه‌به‌داد مردم رسید. الحمدلله در طول سال از این طریق میلیاردها میلیارد برای مردم مشکل‌گشایی کرد. امیدواریم که رفتار مواساتی مخصوصاً در این ایام، بیشتر از گذشته سفرهٔ مردم را رونق دهد و گرفتاری مردم را حل کند؛ ان‌شاءالله.

قدردانی از زحمات کارکنان عرصهٔ سلامت و درمان

همین طور باید خدایوت بگوییم به همهٔ عزیزانی که نه‌تنها در خانه‌هایشان و در مسافرت‌ها

حضور ندارند، بلکه در بیمارستان‌ها، در شرایط سخت بی‌خوابی، خستگی، تهدید بیماری و امثال آن روزگارشان را می‌گذرانند. دستشان را می‌بوسیم و خدایوت می‌گوییم. برایشان دعا می‌کنیم و از آن‌ها بسیار ممنون هستیم که این اندازه فداکاری و ایثار در خدمت مردم داشته‌اند. در کل کشور و در استان ما هم تعدادی در راه سلامت مردم به شهادت رسیدند. خدا ارواحشان را با ارواح انبیا و اولیا و با شهدا محشور کند؛ ان شاء الله. و ان شاء الله با رعایت همه مسائل بهداشتی و پرهیز از سفرهای خطرناک و امثال آن، سال خوبی داشته باشیم.

والحمد لله رب العالمین...

